

«På Norsktoppen»

Informasjonsmagasin for Lebesby kommune • Årgang 8 - Nr. 3 - 2011

«På Norsktoppen»

I år valgte vi å avvente høstutgaven til etter at det nye kommunestyret var på plass - slik at vi kunne få et samlebilde av våre nye representanter som skal styre Lebesby de fire neste årene. Vi ønsker dem lykke til. De vil helt sikkert få mange utfordrende oppgaver, men vi regner med at de vil klare brasene. Ellers håper vi å ha fått til en god miks i denne utgaven.

God lesning.

Ingebjørg, Toril, Lill Astrid og Øystein

postmottak@lebesby.kommune.no
Telefon 78 49 95 55

oystein@kystogfjord.no
Telefon 975 81 812

Vil du abonnere på magasinet?

««På Norsktoppen»» blir delt ut gratis til alle som bor i kommunen.

Andre kan abonnere?

Abonnementsprisen for 4 nummer er kr 250,-

Send giro til:

Lebesby kommune,
Kulturkontoret, Postboks 38,
9790 Kjøllefjord.

Bankgiro:

4961.72.00235
og merk den:
Abonnement «På Norsktoppen».

Forsidefoto:

Toril Svendsen

Sistesidefoto:

Bjørn Roald Lillevik

Trykk: Trykkeriservice AS,
9711 Lakselv
www.trykkeriservice.no

Spennende høst

Årets valg er over. Gratulerer til alle som ble valgt inn i Kommunestyret!

Det er en godt sammensatt gruppe som skal være med å styre kommunen de neste fire årene.

Som ordfører og innbygger er jeg veldig skuffet over valgdelaktelsen. For fire år siden var den også lav. Det er dårlig at folk ikke engasjerer seg mer og går for å avgi stemme.

På de politiske listene var det mange av våre innbyggere som hadde stilt seg til disposisjon, for frivillig å gjøre en innsats for kommunen. De bruker mye av sin fritid for at kommunen vår fortsatt skal være en god kommune å bo i. De hadde fortjent at valgdeltakelsen var høyere enn 53,2%.

En av de første oppgavene til det nye kommunestyret er å vedta budsjett for 2012. Her skal underkuddet på tre millioner fra 2010 dekkes inn. Årets regnskap viser at vi også inneværende år bruker mer penger enn vi har. Dette går ikke i lengden. Som politikere må vi vise ansvar og ta noen valg. Politikk dreier seg om å prioritere, og i denne budsjettbehandlingen blir vi tvungen til det. Men jeg er sikker på at vi skal ha gode velferdstilbud til innbyggerne våre også i fremtiden.

I slutten av oktober skal jeg og utviklingslederen, Lill A Røvik, til Oslo og Tromsø for å profilere Lebesby kommune som bo og

arbeidssted. Dette skal vi gjøre samtidig som TVN og "Gøy på landet" viser episodene fra Kjøllefjord. Vi har tro på at en profilering av kommunen denne uken vil være virkningsfull. Håper mange ser på TVN i uke 43. Er sikker på at Sverre, Steffan og Steve får vist fram Kjøllefjord på en fin måte denne uken.

2012 er siste året vi er omstillingskommune. Det er viktig å bli enig om hvordan vi ønsker å videreføre de ulike prosjektene og næringsarbeidet i kommunen videre. Om vi ønsker næringsutvikling i kommunen må vi jobbe intenst for det. Næringsarbeidet må prioriteres om vi skal opprettholde folketallet i kommunen. Vi har god erfaring

med både fiskeri, reiseliv, oppdrett, smolt og vindkraft. Det er viktig å skape dialog, bygge allianser og markedsføre mulighetene som finnes i kommunen vår.

Politisk brukes det mye tid på Aker saken. Kommunen og Aker har ikke samme oppfatning av tilførsels og bearbeidingsplikten av torsk til anlegget i Kjøllefjord. Vi har nå bedt Fiskeri- og kystdepartementet vurdere å innkalle Aker og kommunen til et møte. Vi har hatt slike møter med departementet tidligere, disse møtene har hatt en positiv effekt på Aker Sesfoods aktivitet i Kjøllefjord.

Ønsker alle en flott høst!

Ordførerens side

” 2012 er siste året vi er omstillingskommune.

Det nye kommunestyret hadde sitt første møte 17. oktober.

Nytt kommunestyre

ØYSTEIN INGILÆ

Her er det nye kommunestyret i Lebesby kommune.

Mandag 17. oktober gjennomførte de den såkalte konstitueringen. Det vil si at representantene ble innrullet samt at oppgaver for den kommende fireårsperioden ble fordelt.

Under høstens valg fikk Arbeiderpartiet inn 11 representanter, mens den borgelige fellelisten fikk seks representanter.

Fra Arbeiderpartiet ble følgende innvalgt. Stine Akselsen som ordfører og Bjørn Pedersen som varaordfører. Videre er Svein-Rune Wian, Svein Ivar Slåtsveen, Marte Sørbo Rasmussen, Jan

Holm Hansen, Leif Pedersen, Toril Svendsen, Lill Astrid Røvik, Solveig Alice Normi og Margoth Fallsen faste representanter for Arbeiderpartiet.

Fra den borgelige fellelisten ble følgende valgt. Bård Rasmussen, Henry Ingilæ, Rakel Løkke, Arnkjell Bøgeberg, Maria Sørbo og Viggo Myre.

Endelig er boka ferdig

Oma kirja heter den nye boka, som er laget av Elisa Viitamaa fra Kjøllefjord.

Dette er den første læreboka i faget noensinne, tilpasset norske elever i grunnskolen som får opplæring i finsk som andrespråk.

Siden finsk som andrespråk kom inn på timeplanen, har elevene ikke hatt egne lærebøker i faget. Mange skoler har brukt læremateriell som svenskspråklige elever bruker for å lære seg finsk, i tillegg har lærerne laget mye materiell selv.

Det er Fylkesmennene i Troms og Finnmark som står

for utgivelsen av boka, men forfatter Elisa Viitamaa, som jobber som lærer på Kjøllefjord skole, skal ha æren for at boka er blitt laget. Hun er for øvrig i gang med sin andre lærebok, som er beregnet for elever i ungdomsskolen.

Fylkesmannen har sendt et prøveeksemplar til alle skoler som gir opplæring i finsk som andrespråk. Boka, som også har en lærerveiledning, kan bestilles fra Fylkesmannen i Finnmark.

Butikk i Dyfjord

”Sammensurium” heter den nye bruktbutikken og møteplassen som åpner i Dyfjord den 29. oktober. Damene bak initiativet til butikk og kafé er Linn Mørch Pettersen, Eva Marie Olsen og Kristin Mørch. Vi kommer tilbake med mer utdypende reportasje i neste utgave.

Kaianlegget på Veidnes er i skral forfatning. Men for 390.000 kroner vil den kunne få nytt dekke og fenderingsverk.

Rustes opp for millioner

AV ØYSTEIN INGILÆ

Etter flere år med forfall, tas det nå tak i kaianleggene i indre del av kommunen.

I slutten av august var Havnesjef Odd Birkeland, Ordfører Stine Akselsen og Bård Rasmussen og Jan Erling Akselsen fra Havnestyret, på en tur i Laksefjord for å se på kommunens kaianlegg. Resultatet var som ventet av forskjellig karakter.

Millionopprusting

Men nå skjer det endelig noe. I Kalak som var første stopp på befaringsrunden, renoveres den gamle fergekaia for 1,3 millioner kroner. Dette dekkes av Statens Vegvesen og skal være slutført i løpet av høsten. Her har forøvrig Villa Arctic inngått en leieav-

tale og bruker kaia som landpunkt for oppdrettsvirksomheten i Bekkarfjord.

Veidnes for tur

Under befaringen var den kommunale delegasjonen også i Friarfjord, Landersfjord og Veidnes.

Spesielt dårlig stilt var kaianlegget på Veidnes. Her var både kaidekket og fendervegger i dårlig forfatning. I etterkant befaringen her har Roy Pettersen vært og besiktiget kaia og utarbeidet et forslag til utbedring av ny fendervegg og nytt kai-dekke. Dette er

Den gamle fergekaia i Kalak er nå utbedret for 1,3 millioner kroner.

LiV Under lupen

27. oktober skal omstillingsprosjektet LiV-Lebesby i Vekst under lupen. Da skal styret og prosjektleder svare for hvordan arbeidet har gått det siste året, i forhold til mål og tiltak som var planlagt. Roald Johansen leies inn av Innovasjon Norge til å gjennomføre evalueringsarbeidet.

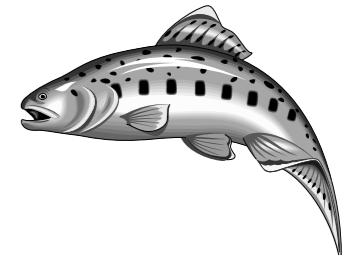
Jobber med videreføring

Ungdomssatsing Nordkyn, som har vært et samarbeidsprosjekt mellom Gamvik og Lebesby kommuner ble formelt avsluttet 31. august. Det arbeides imidlertid nå med videreføring av tiltakene som blant annet yrkesmesse, ungdomsråd og interkommunalt samarbeid om rekruttering.

Gratis utdanning

Frem til utgangen av 2011, har kommunene mulighet til å få sine ufaglærte medarbeidere utdannet til helsefagarbeidere gjennom Nasjonalforeningen for Aldring og helse (NAH) -nesten gratis. Fristen for påmeldingen er imidlertid allerede kommende mandag, 24. oktober.

Villa Arctic AS' videre satsing i Laksefjorden

AV TORIL SVENDSEN

Mange møtte på Villas informasjonsmøte på Lebesby 7. september, noe som tyder på stor interesse for selskapets videre satsing her i kommunen.

Målet med informasjonsmøtet var å fortelle om selskapets videre satsing i Laksefjorden, og gi befolkningen en mulighet til komme med spørsmål og tilbakemeldinger. Tidligere samme dag hadde selskapet invitert fiskerne i kommunen til møte i Kjøllefjord. Selskapets forutsetning nr 1 for videre drift, er nye lokaliteter fremover. I vår satte de ut laks i Bekkarfjord, i tillegg til fisken de har i Mårøyfjorden. Lokaliteten i Eidsfjorden ligger nå brakk etter utslakting, men det er planlagt nytt utsett av laks der i 2012. Villa ser også på mulighetene for å søke om disponering av flere av torskelokalitetene til laks. Dersom de lykkes med dette, vil det bli økt aktiviteter innover Laksefjorden, og behov for flere ansatte etter hvert.

Flere lurte på hvordan det går med planene om smoltanlegg i Bekkarfjord. Prosjektet er fortsatt under utredning. En viktig forutsetning er at ikke vannkildene inneholder skadelige bakterier for smolten, og de venter nå på svar på prøvene som ble tatt tidligere i høst.

I tillegg ønsker omstillingsprosjektet LiV-Lebesby i Vekst i samarbeid med Villa Arctic AS å se på behovet for tilleggstjenester. Villa bruker

dykkere til å sjekke nøtene, og de ønsker å se på et samarbeid med fiskere eller andre lokale fartøyeiere når det gjelder for eksempel beredskap, tilsyn og vedlikeholdstjenester. Økte ringvirkninger lokalt er et mål både for

kommunen og for Villa Arctic, som mulighet for samarbeid med lokalt slakteri, utdanningsmuligheter og andre typer utviklingsprosjekter. Vi oppfordrer derfor interesserte aktører til å komme på banen og ta kontakt.

Morgan Degerstrøm (t.h.) fra Finnmark Fylkeskommune tok turen til Lebesby, her sammen med (fra venstre) Arnkjell Bøgeberg, Anne Teigen, Sverre Andersen og Torbjørn Teigen.

Villa Arctic AS møtte med (fra venstre) kontorsjef Terje Meyer, konserndirektør Vidar Skaar, fiskehelseansvarlig Per Gunnar Kvenseth og røker Arnkjell Bøgeberg. Her sammen med ordfører Stine Akselsen.

Skrur på lysene

Finnkirka vil igjen bli belyst når Hurtigruten starter opp "Hunting the light" sesongen 1. november. Det vil da bli mulig å være med båten ut for å se på lyskunstverket til Kurt Hermansen og høre den spesialkomponerte musikken av Frode Fjellheim. I perioden 28.-31. oktober planlegges en lysfestival og mer informasjon vil komme.

Friskes opp

Turløypene rundt Kjøllefjord får nå et nytt lag med maling slik at de er klare for turgåere til våren. Lebesby kommune v/LiV – Lebesby i Vekst har leid inn Arctic Coast for å merke opp flere løyper og reparere bruer. LIV har også bidratt med midler til fastmerking av scooterløype fra Kunes til Krattvann og derfra til anleggsveien.

Det nye påvekstanlegget på 5000 kvadratmeter begynner å ta form i Landsersfjord.

Stor aktivitet i Laksefjorden

AV TORIL SVENDSEN

Vi kan trygt si at det er i Laksefjord det skjer! Det renoveres og utvides på smoltanleggene både i Friarfjord og i Landsersfjord, selv om lave laksepriser legger en liten demper på stemningen.

Grieg Seafood Finnmark AS er godt i gang med å bygge ut smoltanlegget sitt i Landsersfjord, en investering på over 100 millioner. I

store 16 og 12 meters kar (i diameter) fylt med sjøvann skal laksen få vokse seg til 250 gram før den blir overført til sjøanleggene. Den første perioden i sjøvann vil da foregå på land. Dette gjør at produksjonstiden i sjøen blir kortere og mest sannsynlig enklere med utsett av en større og mer robust smolt.

Norges første

Påvekstanlegget vil stå helt ferdig i februar/mars, og vil bli det første storskala resirkuleringsanlegget på land i Norge som kan bruke både

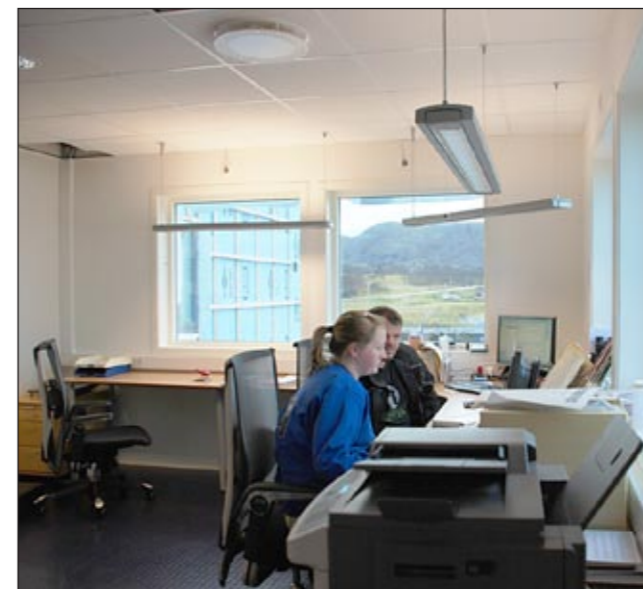
sjøvann og ferskvann. Dette gir store besparelser av vann- og energiforbruk og gjør bedriften til en foregangsbedrift innen smoltproduksjon. Arbeidsforholdene på anlegget blir etter utbyggingen svært gode, med helt nye kontorer, møte- og pauserom og med egne soverom for vaktene.

Bygger hybler

I Friarfjord er det også stor aktivitet, hvor Laksefjord AS bygger hybler til sine ansatte og er i gang med å montere en stor rist som skal

Flere turister

Turistinformasjonene hadde økning i antall besøkende sommeren 2011 sammenlignet med året før. I Lebesby kirke kom det 243 besøk, hvor mange også var innom turistinformasjonen. På Kjøllefjord Brygge var det 474 henvendelser innom på turistinformasjonen for å få opplysninger om blant annet turløyper og fiskevann.

Driftsleder Per Magne Eriksen og røkter Kristine Wikerøy har flyttet inn i helt nye kontorer i Grieg Seafoods smoltanlegg.

hindre lekkasje av smolt fra anlegget til sjøen. I 2010 gjorde de også en stor ombygging på rundt 20 millioner i produksjonslokalene. Begge anleggene trenger flere ansatte og har et sterkt ønske om å rekruttere lokal arbeidskraft, selv om de ser seg nødt til å legge til rette for pendling også. De kan tilby interessante jobber og gode lønnsbetingelser. I samarbeid med omstillingsprosjektet LiV - Lebesby i Vekst er de i gang med å lage en plan for skole-bedrift samarbeid og bedriftsbesøk.

Driftsleder Judith Sørflaten (fra venstre) og driftsoperatør og kvalitetskoordinator Kari Løvøy foran de nye hybelleilighetene som bygges i Friarfjord.

Blir frilanser

Kulturkonsulent Ingebjørg Liland sluttet i sin stilling 3. oktober og er nå student og frilanser på heltid. Vikarierende utviklingsleder Lill Astrid Røvik tar i mot henvendelser angående kultur, booking av kulturbygg kan gjøres til sentralbordet på rådhuset, og inntil videre er Jonny Olsen leid inn for å hjelpe til med blant annet Chrisfestivalen.

Tok 1000 prøver

AV TORIL SVENDSEN

Aldri før har vel Nordkynområdet vært så grundig studert, som i august måned når 6 personer fra Norges Geotekniske Institutt tok 1000 prøver på jakt etter sjeldne metaller.

NGU har gått grundig til verks, og har tatt én prøve per to kvadratkilometer, fra Kinnarodden og helt innover til Digermulfjellet. Prøvene ble tatt i jordmonnet, for forvitrede jordmasser gjenspeiler det som er i grunnen og fjellet under, forklarer Ola A. Eggen fra NGU. Prøvene sendes til Canada for analyser, og resultatene vil tidligst foreligge etter nyttår eller i løpet av våren.

Sjeldne metaller

Jordprøver tatt på Nordkynhalvøya på 80-tallet viser indikasjoner på forekomster av sjeldne metaller, som europium, som blant annet kan brukes til å lage mobiltelefoner. Men de gamle prøvene var tatt med en tetthet på 30-50 kvadratkilometer. Det er derfor viktig å få tatt nye og bedre prøver for å sammenligne med de gamle, forteller Eggen. De forventer også å få kartlagt 40-50 grunnstoffer og jordarter i området.

Vil Arbeidet er en del NGUs fireårige MINN-program, som startet opp i 2011 med geofysiske målinger fra fly og helikopter i Nordland, Troms og Finnmark. Arbeidet er finansiert av Næringsdepartementet, hvor næringsminister Trond Giske gav ekstra midler til NGU for å gjøre undersøkelser i Nord-Norge. Av 4-5 områder her nord er det kun på Nordkyn det tas prøver av jordmonnet.

Skal vurderes

Programmet har som formål å fremskaffe nye geofysiske, geokjemiske og geologiske data, slik at nasjonale og internasjonale bergverksbedrifter og leteselskaper kan vurdere om det er grunnlag for nærmere undersøkelser og eventuelt utvinning.

Uterom på sykestua

Når været tillater det kan både beboere og ansatte kose seg i de nye møblene utenfor Kjøllefjord helsesenter.

AV INGUNN SØRBØ

På bildet sitter et knippe av beboere på sykestua i Kjøllefjord. Vi har fått nye utemøbler og "grønt gress" i år, takket være mange snille givere som har bidratt med penger til dette.

Det startet på personalrommet en dag i mai da vi begynte å fantasere om å lage en "sanehage" til

beboerne våre. En sanehage er et areal som er deres egen. Der de kan gå usjenert rundt (eller bli trillet) på et uteareal hvor målsetningen er å gjenskape glemte følelser og minner. Der de kan lukte, se, høre, ta på og bare være...

Men vi innså at det er et prosjekt som krever mye planlegging. Derfor laget vi i første omgang et skriv til noen bedrifter, organisasjoner, pårørende og ansatte om å bidra med litt penger til utemøbler, grønn gressmatte og blomster.

Givergleden har vært stor, og vi har brukt uterommet når været har tillatt det. Beboerne våre og vi som jobber på huset setter stor pris på å ha en plass hvor vi kan nyte den korte sommeren vi har i nord.

Stor takk til alle som har bidratt økonomisk til at vi kunne lage uterommet. Kanskje neste prosjekt blir sanehage. Hvis noen har gode ideer til innhold, plassering, finansiering og har lyst til å være med på å få dette til, så meld deg. Da får vi det til.

Vi takker alle for flotte bidrag til bladet,

men trenger flere skribenter til På Norsktoppen rundt i hele kommunen! For at bladet skal bli best mulig, er det flott om flere engasjerer seg og sender inn tekst og bilder til oss i redaksjonen. Vi trenger tips og idéer fra ytre og indre strøk. Det gjelder både ting som skjer i

de kommunale sektorene, i næringslivet og i lag og foreninger. Vi vet at det skjer masse spennende og positive saker rundt omkring, og På Norsktoppen en fin plass å få blest om sin sak gjennom informasjon ut til befolkningen og til alle som får bladet tilsendt i inn- og utland.

Nye fjes i Lebesby kommune

Rådmann

Harald Larssen overtok 18. oktober roret som øverste administrativ leder i Lebesby kommune.

Selv sier han at det blir utrolig spennende å ta fatt på jobben som rådmann, og at det vil være mange utfordringer fremover. Den tidligere ordføreren vår, har stor tro på at ansatte og politikere i kommunen sammen skal komme gjennom disse utfordringene.

I tillegg til i en årrekke å ha vært øverste politiske leder i Lebesby, har Harald også jobbet som regionsjef og forretningsutvikler i Veolia Miljø AS, og som daglig leder i Ambulansetjenesten. Harald er født og oppvokst i Kjøllefjord, og har også hele sitt voksne liv bodd i fiskeværet, sammen med kone og fire barn.

Helse – og omsorgssjef

Trine Ingilæ starta 1. oktober i jobben som helse – og omsorgssjef i Lebesby kommune.

Trine er utdannet sykepleier, med etterutdanning innen intensivsykepleie, prosjektledelse og ledelse. Hun har tidligere hatt tilsvarende jobb i vår nabokommune Gamvik, og har også erfaring fra apotekbransjen, som veileder ved høyskole, og som avdelingsleder og sykepleier på Narvik sykehus. Trine går nå fra jobben som prosjektleder innen helse i Lebesby kommune, og inn i nye og spennende oppgaver som sjef for hele sektoren.

Trine kommer opprinnelig fra Beisfjord i Narvik kommune, men har de siste årene bodd i Kjøllefjord sammen med sin ektemann.

Lebesby kommunes kultur- og idrettsstipend

Lebesby kommunes kultur- og idrettsstipend for 2011 ble tildelt Aleksander P Fallsen for målrettet satsing og gode resultater innen skiskyting som konkurranseidrett. Unggutten fra Kjøllefjord har siden 2004 drevet med denne idretten, og går i dag på skigymnaset ved Nordnorsk Skilinjje i Nordreisa. Aleksander er et stort forbilde for yngre utøvere, bla i I.L Nordkyn, og Lebesby kommune gratulerer med prisen!

Sam Bartlett tar seg tid til å studere Genghis Khan statuen, utenfor Ulan Bator i Mongolia.

Med hele verden som arbeidsfelt

AV TORIL SVENDSEN

Etter en jobbreise i Indonesia og Øst-Timor, er det fint å komme tilbake til kontoret i Eilert Nilsens vei 2 i Kjøllefjord. Derfra holder Sam Bartlett kontakt med EITIs kontorer i 35 land.

- Det er fantastisk å bo her, med bare ti minutter til barnehagen og mer plass for hele familien. Sammen med samboer Hege Johansen, og sønnen Thomas (3) flyttet Sam fra Oslo til Kjøllefjord for to år siden. Opprinnelig er han fra Baranduda i Australia, og han har jobbet mye i Indonesia, Malaysia, Tanzania,

Uganda og Namibia gjennom sin tidligere jobb i Econ.

Internasjonalt

Sam har akkurat snakket med EITIs folk i Peru og i Tadsjikistan når "På Norsktoppen" ankommer for å gjøre intervju. EITI står for "Extractive Industries Transparency Initiative" og er et initiativ fra den tidligere britiske statsminister Tony Blair om å øke åpenheten omkring betalingsstrømmer innenfor petroleums- og gruveindustrien. EITIs internasjonale sekretariat på 10 personer holder til i Oslo (og i Kjøllefjord!).

- I mange land er det ikke mulig å finne ut hvor inntektene fra olje, gass og mineraler tar veien, forklarer

Sam. Målet med EITI er at en større del av inntekter fra naturressursene skal bidra til økonomisk utvikling og bedre levekår for befolkningen. Vi bistår landene med å utarbeide EITI-rapporter slik at befolkningen kan se hvor mye skatt myndighetene mottar fra disse industriene, og dette skal føre til bedre styresett og mindre korrupsjon.

- Det er helt frivillig å være med i EITI, og vi er veldig glad for at USA nå har bestemt for å være med, fortsetter Sam.

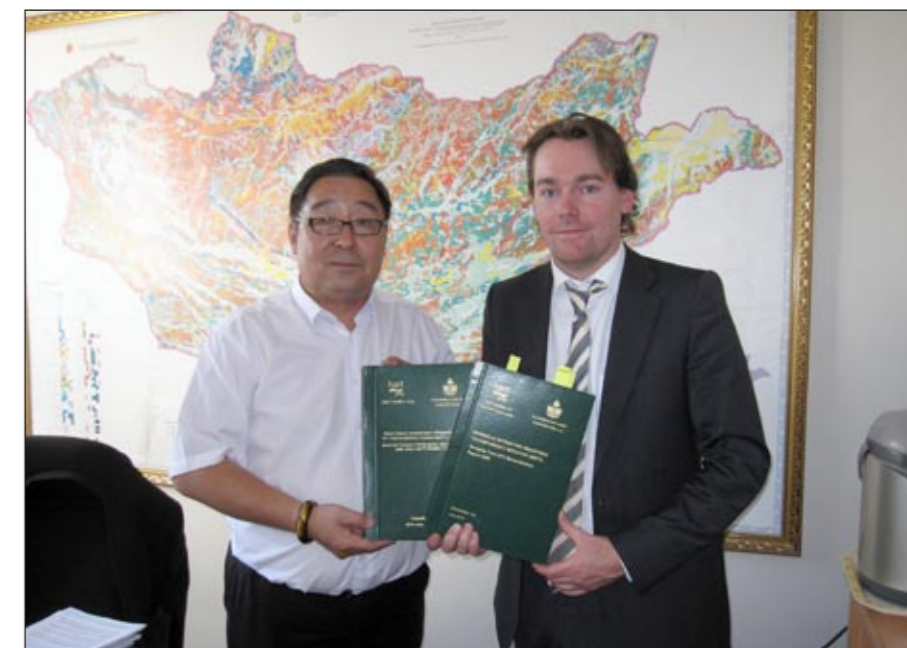
Møtes på skype

- Men er det ikke ensomt å sitte i Kjøllefjord, når resten av staben er i Oslo og ellers spredt rundt i verden? spør "På Norsktoppen".

- Jeg savner noen ganger miljøet, og det er derfor viktig å ta en dag på kontoret i Oslo og snakke med kollegaene der når jeg reiser forbi. Ellers består arbeidsdagen ofte i å ha møter med andre på skype, eller snakke i telefonen med kollegaer rundt om i verden. Er været fint, kan jeg jo gå tur til klubben mens jeg har møte med kontoret i Indonesia. Det hender at måsen skriker midt i et telefonmøte, ler Sam.

Hjemmekontor

Siden Sam jobber mye, er det også fint å ha kontor hjemme, og slippe å bruke tid på å dra på jobben. Nå som de har to gutter, er det enda viktigere å ha tid til familien når han er i Norge, og han synes det er perfekt å bo så nært både fjellet og havet. Sam og familien trives godt i Kjøllefjord. -Det er mange ting som skjer, og mange positive og flinke folk. Barnehagen er vi kjempegodt fornøyd med, og et trygt oppvekstmiljø er viktig for oss, understreker han.

Presentasjon av EITIs rapport fra Mongolia, Sam Bartlett sammen med Mr Shar Tsolmon.

Ambassadør

Som innflyttet kjøllefjording er Sam også en god ambassadør for kommunen. Med seg på sine reiser rundt om i verden, har han ipaden med mange flotte bilder herfra, både

av naturen og dagliglivet i bygda. - Styrelederen som bor i England har veldig lyst å komme hit og se på nordlyset, og jeg håper vi kan få både henne og andre til å komme hit på besøk, avslutter Sam Bartlett.

Hjemme i Eilert Nilsens vei 2 har Sam Bartlett kontakt med EITIs 35 kontorer verden rundt.

Telttur for mellomtrinnet

Bålkos og spøkelseshistorier

SKREVET AV 6. KLASSE VED KJØLLEFJORD SKOLE

I år var mellomtrinnet på høsttur ved Blåfjellvannet. Vi var 55 elever og 7 voksne på overnattingstur i strålende solskinn.

Vi ble kjørt med bil til avdalen, så gikk vi ca 20 minutter til teltplassen.

Elevene hadde bestemt på forhånd hvem de skulle bo sammen i teltet, og noen lagde felles mat. Ellers spiste vi nudler, real turmat, grillmat, pannekaker og

selvfølgelig godteri.

Vi hadde konkurranser, plukket bær, fisket, lærte om naturvern og førstehjelp. Vi hadde bål, og fortalte spøkelseshistorier.

Mange ble litt sprøe av alt godteriet.

På ettermiddagen fikk vi masse besøk av foreldre og søsken. Det var koselig. Dagen etter brukte vi til lek, pakke sammen leiret og hjemtur.

Det var en flott tur med fint vær for både elever og lærere.

Dette ble sagt om telturen i 6. kl

- Man lærer ting om naturen
- Artig å være sammen med folk fra de andre klassene.
- Hyggelig og sosialt
- Man får vite litt om hva naturen har å by på.
- Godt med mat ute.
- Artig!
- Morsomme aktiviteter
- Artig med spøkelseshistorier.
- Artig å fiske, men lite fisk å få.

Sunniva Persen og Marie Lovise Bech koser seg i teltet

Leirplassen i solskinn

Maria Ingilæ, Gabriel Sørbø og Peter Wik griller lunsj

En pust i bakken gjør godt! Fra venstre Brian P. Fallsen, Sebastian Johansen og Mads B. Nilsen.

Høsttur til Laggo

AV HANNE ARNRUP-ØIEN

Hvert år drar elever og lærere ved Kjøllefjord skole på høsttur. Småtrinnet drar på dagsturer, mens mellom- og ungdomstrinnet drar på overnattingsturer.

Billedtekst

Ungdomstrinnet dro i år til Laggo, turen gikk ned Nicolasdalen og campen var på plataet ved elva. I år ble det en stor camp siden ungdomstrinnet teller over 50 elever. Noen er mer turvante enn andre, men alle samarbeidet de godt om å sette opp telt, lage mat og pakke ned leiren. Vi voksne synes det er flott å se at de blander seg på tvers av klasser, mer enn det de kanskje gjør til vanlig på skolen. Som lærer opplever vi at gode relasjoner er lettere

å bygge og ”de gode samtalene” er lettere å få til i en slik uformell setting. Høstturen er med andre ord en flott start på skoleåret.

Dagene gikk med til laksefisking (det var innhentet dispensasjon), bading i den varme høstsola, bålkos med sjølfisket laks og sosialt samvær i teltene. Torsdagen ble det arrangert ”Farmen” turnering med ulike øvelser, og her var det 10. klasse gikk av med seieren.

Hjemturen var lengre enn turen ned da vi hadde bestemt oss for å gå til Bekkarfjord. Heldigvis var sekkene lettere. Etter om lag to timers marsj var de fleste ganske slitne og glade for å kunne slappe av på bussturen tilbake til Kjøllefjord.

Sigurd Kvammen Rafaelsen viser stolt frem fangsten.

Ut på tur – aldri sur!

Maja Krogh Rasmussen og Sebastian Svennøy Paulsen.

Fin stemning ved bålet.

Et busklass med damer

Her er jenteflokken som konkurrerte om guttenes gunst.

I Gøy på landet får 11 norske fraflyttingstruede bygder fra sør til nord en unik sjanse til å snu flyttestrømmen.

I programmet Gøy på landet drar 25 single byjenter som er lei av det hektiske bylivet, ut på roadtrip i håp om å finne drømmestedet.

Overskudd på mannfolk

Hver bygd, hvert fiskevær og hver plass bussen stopper på, er valgt ut fordi kommunen har et overskudd av mannfolk. Dette var også årsa-

ken til at TVN i januar kontaktet oss som kommune og lurte på om Kjøllefjord ble med på prosjektet. Vi mente at dette ville være en fin måte å vise oss fram på. Utfordringen ble derimot å skaffe menn til å være med på dette. Da TVN kom hit i mars for å ha audition var det sju menn som møtte opp, mer eller mindre frivillig TVN bestemte seg i mai for at Steffan Harjo, Sverre H Hansen og Steve Akselsen skulle representere Lebesby kommune. 11 juli rullet bussen med damer inn på torget i Kjøllefjord. Innbyggerne møtte opp for å ta imot damene og få vite hvem som var de heldige

ungkarene som skulle oppvarte jentene denne uka. De utvalgte guttene brukte uka godt. De gjorde alt for å sjarmere og lokke jentene til å bli, blant annet ved å vise fram Finnkirka, Oksevåg, Skjøtningberg, mye god mat og sosialt samvær. Guttene hadde en intensiv jobb med å organisere uka og lage opplegg for damene.

Omfattende

Både næringsliv og private hjalp til denne uken for å innlosjere og ta vare på et busklass med damer og et stort crew, til sammen 55 personer.

Steve Akselsen, Steffan Harjo og Sverre Hansen hadde 25 single damer å jobbe med.

Jentene ga tilbakemelding om at Kjøllefjord var et av høydepunktene. Det var første plassen at guttene var så gode venner, noe som gjorde at stemningen ble annerledes enn de tidligere bygdene.

Jeg har inntrykk av at TVN gjorde en god jobb. De fanget opp næringslivet, ungdomsmiljøet, fiskerinæringen og folkelivet i bygd. Håper at de 4 timene med sendetid viser Kjøllefjord fra sin beste side, sier ordfører Stine Akselsen.

”Gøy på landet” fra Kjøllefjord vises på TVN i uke 43, mandag til torsdag 19.30-20.30.

Det var mye fart under innspillingen.

Gunn Fjellstad på sin første jobb i Honningsvåg. Hun arbeidet på Rikstelefonen, og de ansatte måtte ta 1 uke hver i telefonen på Honningsvåg Radio, hvor de blant annet skaffet los til russiske skip som skulle anløpe stedet. Hennes tjenestesignatur var Fogg. 1960/61.

Gunn Fjellstad. I kjøkkenkroken en plakav av Arvid Sveen som viser hennes engasjement i kampen om Alta- og Kautokeinovassdraget i 1979. Til høyre et maleri av Finnkirka, malt av russiske Igor Filippov. Gunn holder en gammel stol som hun setter stor pris på, funnet på loftet etter besteforeldrenes død i Kjøllefjord. Foto: Gulla Nyheim Gramstad, oktober 2011.

Med hjertet i Finnmark

AV GULLA NYHEIM GRAMSTAD

I et rødt rekkehus ikke langt fra Rikshospitalet i Oslo bor Gunn Fjellstad fra Kjøllefjord. Hun forlot Finnmark i 1962. Her er hennes historie.

Historien begynner med ekteskapet til foreldrene. Gudny, født Henningsen fra Oksevåg er født i 1916. Gudny giftet seg i Kjøllefjord i april 1941 med Hjalmar Fjellstad, født i Målselv i 1913. Ekteparet slo seg ned i Møllerhaugen i Målselv hvor den berømte skihopperen Sverre Stenersen vokste opp. Der bygget Hjalmar hus til familien og der ble Gunn født i 1942.

Gudny Fjellstad er 95 år og bor

i dag i omsorgsleilighet på Strandveien i Kjøllefjord. Hennes foreldre var Gudrun Henningsen, født Sagen og Elias Henningsen. Familien bodde på Valen i Oksevåg. Gudny hadde 7 søsken, hvor av bare Gudny og søsteren Elna, bosatt i Setesdal, lever i dag.

Hjalmar Fjellstad døde i 1986, 73 år gammel. Hans foreldre var Josefa og Ingebrigt Johansen Fjellstad. Familien bodde på en liten fjellgård, Fjellstad i Møllerhaugen, og de var 15 søsken. Som ung mann dro Hjalmar til Kjøllefjord og begynte å arbeide ved Aarsætherbruket. Der møtte han den unge kvinnen Gudny Henningsen og søt musikk oppstod.

Gunn har to brødre. Helge som ble født i Målselv i 1944 og Svein født i 1953 i Kjøllefjord.

Helge med familie bor fortsatt i Kjøllefjord. Han er pensjonist etter mange år som skipskokk både i innenriks- og utenriksfart. Svein er fortsatt yrkesaktiv, som rektor ved Garnisonen i Sør-Varanger. Han og hans familie bor i Kirkenes. Begge brødrene er ivrige brukere av sine hytter på Valen i Oksevåg.

BRAKKELIV

- Vi flyttet tilbake til Kjøllefjord i 1946. Da var jeg 4 år. Jeg husker lite fra tiden i Målselv, men husker at jeg så elg! Vi flyttet inn i ei brakke i Øverbygda, hvor familien Eilif Sagen, Reidar Nilsen og Maler-Per (Pedersen?) også bodde.

Sommeren 1949 flyttet vi inn i det nye huset i Kirkeveien 40, som min far hadde bygget. Jeg

Hjalmar Fjellstad arbeidet i mange år på Aarsætherbruket, fra han som 16-åring kom fra Målselv til Kjøllefjord. Her troner han på hesteryggen, hesten tilhørte fiskebruket. Hjalmar var en habil skihopper og deltok i mange renn rundt om i Finnmark. Kjøllefjord i 1930-årene.

var da på ferie hos mine besteforeldre i Målselv og jeg var svært fornærmet over at resten av familien hadde flyttet før jeg kom hjem. Samme høst begynte jeg i 1. klasse i Tømmerbrakka på Raet med Lise Klungseth som lærer. Hun hadde også vært min mors lærer i Østerbotn i Oksevåg, forteller Gunn.

KRIG OG FLUKT

Gudrun og Elias Henningsen, Gunns besteforeldre, flyttet til Kjøllefjord etter 2. verdenskrigs slutt i 1945. De hadde som mange andre i Finnmark opplevd den dramatiske høsten 1944, hvor de mistet hus og fjøs under tyskernes rasering. Besteforeldrene forsøkte å unngå tvangsevakuering ved å flykte til ei hule i fjellet. De bodde også i et telt ved Langholmen i Nervannet sammen med andre familier. Men de ble tatt etter ca. 14 dager og tvangssendt med en tysk destroyer fra Oksevåg til Honningsvåg. Derfra ble de sendt med MS "Lyngen" til Svolvær og Værøy.

Nygifte Gudny og Hjalmar Fjellstad etter vielsen i Kjøllefjord gamle kirke. Her har de skiftet og står klar til å gå på ski over fjellet til Oksevåg, hvor bryllupet skal feires med medbragt rømme til rømmegrøt. Brudeparet er moteriktig kledd i nikkers, merk Hjalmars hvite gamasjer. Kjøllefjord 10. april 1941.

Etter tilbakekomsten og etablering i Kjøllefjord satte Gudrun og Elias opp en liten "sjå" og ei hytte av brakkematerialer i Oksevåg, på tomten der det opprinnelige huset stod før krigen.

SKREKKBLANDET FRYD

- Jeg har mange, gode minner fra min oppvekst. Om høsten var min bror Helge og jeg med våre besteforeldre til Oksevåg, hvor vi plukket blåbær. Spesielt godt husker jeg kakaoen bestemor laget og den spekede sjørreten som vi spiste. Kveldene med lys fra parafinlampen var magiske i den lille sjåen med ett oppholdsrom. Vi dristet oss også til å klatre om bord i båtvrak etter krigens dager i Valvågen, med skrekkblandet fryd. Bestefar hadde for sikkerhets skyld fortøyd robåten vi rodde ut med - med en line festet på land. I Kjøllefjord var det svært bra for meg å ha besteforeldre boende "rett over veien". Hos dem var jeg omtrent daglig, sier Gunn.

Gudny Fjellstad, 95 år, nyter utsikten fra sin veranda. Der kan hun se livet på havna og Mikkel rev som lusker i fjæra. Hun var hjemmearbeidende i alle år, og ga oss en trygg og god oppvekst, sier datteren. Foto: Gunn Fjellstad, Kjøllefjord 2009.

I mørke høstkvelder lekte barna gjømt (gjemsel) og om sommeren var det ballspill, paradishopping og å hoppe tau. "Ta land" var også en lek, hvor en kastet med kniv og deretter markerte med kniven jordstykket en fikk i eie. Om vinteren var det stor skiglede med skole-skirenn. Det hendte også at Gunn og de andre barna gikk på skøyter når fjellvannene var frosset til. Ikke alle hadde kjelker, så barna rant på plater i Holla, nedenfor huset til familien Fjellstad, som på den tiden var ubebygget.

De fleste barndomsminnene er gode, men engang kunne det gått galt. Hun var med foreldrene på tur på Skjøtningbergfjellet. Plutselig kom tåka sigende og sikten ble minimal. Gunn merket at moren ble redd, men faren var en dyktig stifinner og loset dem trygt ned. Gunn husker opplevelsen meget godt, den satte en støkk i henne. Hun husker også en syk kvinne som forsvant på fjellet. Alle lette etter henne. Hun ble funnet i live på Finnsåta i en kasse med stein.

En drukningsulykke og et sneras som tok liv er også minner hun ikke glemmer fra barndommen.

MANGELFULL UNDERVISNING

Hver sommer kom flyttamene med sine reinflokker fra Karasjok og ut til Nordkyn for sommerbeite. Flere av familiene bodde i telt ved Kordelvatnet. Gunns mor Gudny ble kjent med Ellen-Marit Anti og hennes familie. – Vi besøkte dem og jeg husker vi fikk smake på et deilig, kvitt brød som var bakt over bålet i ei gryte. Jeg har et bilde av familien sammen med oss. Gode minner, en berikelse for mitt liv, sier Gunn.

– Selv har jeg både norske, finske og samiske røtter, fortsetter Gunn. Mammans farmor kom fra Muonio i Finland, farfaren hennes var fra Høpseidet. Mammans mormor kom fra Målselv og hennes morfar fra Østerdalen. Min fars besteforeldre på morssiden var av sameslekt. Jeg har lest at Målselv var ei samebygd før dølene gjorde sitt inntog. Jeg synes det er beklagelig at vi som vokste opp i etterkrigstidens Finnmark i et flerkulturelt samfunn, ikke lærte noen ting om samene/kvenene på skolen. Hadde jeg vokst opp i kyst-Finnmark i dag, ville jeg ha forsøkt å lære det samiske og finske språket og mer om deres kulturelle historie.

TAFTSILKEKJOLEN

Å arbeide, spesielt i sommerferiene, var helt vanlig for barn i Finnmark da Gunn vokste opp. Ungene ivret etter å tjene egne penger. Lomme-penger var for de fleste et ukjent begrep den gangen. Fra Gunn var 13 år arbeidet hun hver skoleferie ved Aarsætherbruket. Arbeidet bestod i å ”sperre” sei, det vil si å bunte to og to sammen og henge dem opp på hjeller på Galgeneset. Annet arbeid bestod i å rense reker og tørrfisk.

– Rekene ble lagt i bokser, som ble eksportert til England. Jeg kjøpte blant annet konfirmasjonsskjole i taftsilke, sykkel og nye ski for egen tjente penger.

I en periode gikk Gunn på to

forskjellige søndagsskoler, en på Fiskarheimen (Betel) og en på Sjømannsheimen. – Jeg satte stor pris på å lære og spille gitar av Sonja og Ida (Lillemor) Thorsen, som også bodde i Øverbygda. Dessverre eide jeg ingen egen gitar, så interessen for gitarspill ble borte.

LOPPER, GOKKERE OG POLITIKK

– Fisketurer med pappa var stort. Vi fisket med makk og stang. Oter var også tillatt på den tiden. Jeg husker vi fisket på Eidet. Helge og jeg var engang med pappa og hans venner Fritz Paulsen, Edgar og Olaf Myrvoll på fisketur til Vika-vannene. Vi lå i telt og vi fikk mange digre ”rør”

Lærere og elever.

1. Lærer Rolf Andresen. 2. Inger Hansen. 3. Solfrid Bech. 4. Arne Liland. 5. Lea Pedersen. 6. Vigdis Rebbestad. 7. Oddmund Olsen. 8. Laila Nilssen. 9. Jan Martin Karlstad. 10. Bjørg Wian. 11. Willy Eidsaa. 12. Aud Sjøveian. 13. Gunn Fjellstad. 14. Jan Olsen. 15. Odd Josefsen. 16. Trygve Lyngedal. 17. Oddleif Olsen. 18. Gunnar Svendsen. 19. Willy Bertheussen. 20. Lærer Urheim. 21. Magne Henningsen. 22. – 25. Navn ukjent. De var ikke fra Kjøllefjord. 26. Jørgen Olsen. 27. Hans Arvid Kaarby. 28. Torgeir Jensen. 29. Ukjent. 30. Bjørn Mikkelsen. Kjøllefjord 1957.

(røyer). En annen gang var jeg som femtenåring med til Tamsøya på muldebærtur. Uheldigvis var det lopper i hyttene vi bodde i – etter

lagring av ærfugldun om vinteren. Som vi ble bitt!

– Det var stor stas å få lov til å gå på dans på det gamle Samfunnshuset

Konfirmasjon i Kjøllefjord. Sogneprest Carsten Bækken foran med hatt. Ganske langt bak sees Gunn Fjellstad, med lyst, kort hår. Nysgjerrige småroller stirrer storøyd på følget i flagrende hvite kapper. Foto: Hilmar Erikstad, september 1957.

etter å ha blitt konfirmert. Vi danset så huset ristet, forteller Gunn. Under vårfisket var det fullt av fiskere, kalt gokkere, som deltok på dansen sammen med lokalbefolkningen. Mang en mor satt nok ganske nervøs og ventet på at ungdommen skulle komme seg hjem i god behold.

Halvdan Svendsens kafé i Oksefjorddalen og kafé ”Nordlys” på Andresida ble også flittig besøkt av Kjøllefjords ungdom.

Da Gunn var ung i Kjøllefjord spaserte man langs veiene. Spesielt kusinen Herborg Fjellstad (Eriksen), datter til Magne Fjellstad og Liv Mathisen (Rasmussen) som var hennes turvenninner. – Når jeg i dag ferierer i Kjøllefjord er det nesten ikke gående folk å se ute på veiene. Nesten alle kjører bil, sier Gunn.

På ”Husmorstua” hadde Arbeidernes Ungdomsfylking (AUF) sine møter. – Jeg var medlem i AUF. Møtene hadde et politisk innhold, men det var også sosialt samvær med bevertning og dans. Det var min kusine Eli Færseth (Lyngedal), som lærte meg å danse swing på stuegulvet hjemme hos hennes mor Esther, som var en av min fars søstre.

SKOLE, UTDANNING, ARBEIDSLIV

Etter realskoleeksamen gikk Gunn på Telegrafverkets telefonkurs i

Hammerfest i 1960. Hun arbeidet ved Rikstelefonen og Hønningsvåg radio (telefon) frem til hun begynte ved Rikstelefonen i Oslo i 1962.

Etter å ha giftet seg og fått en sønn i 1964, søkte hun seg over til Telegrafstyret, og fikk jobb på forværelset ved teknisk avdeling. Etter skilsmissen i 1968, var det godt å slippe helgevakter siden hun hadde barn. Examen artium tok Gunn i 1972, og i tiden 1975-1978 tok hun sosionom utdanning ved Norges kommunal- og sosialhøgskole. Videreutdanning i administrasjon og ledelse ved samme skole i 1984/85, og 1 år ved Handelshøgskolen BI, 1992/93. Begge studiene gjennomførte hun ved siden av jobb.

Gunn arbeidet i Telenor i 22 år, (med permisjoner innimellom) helt til sosionom-stillingene ble borte. Da måtte hun søke nytt arbeid. Hennes siste stilling som yrkesaktiv var i Utdanningsetaten i Oslo kommune, hvor hun var i 8 ½ år. For øvrig har hun blant annet bodd og undervist i Alta og Tromsø. Lengselen mot nord har alltid vært sterk.

LENGSELEN TIL FINNMARK

- Kjøllefjord og Finnmark har en spesiell plass i mitt hjerte. Kjøllefjord er mitt feriemål nr 1. Jeg er stolt over å kunne si at jeg er fra

Her er fiskerkameratene på bærtur. Fra venstre: Alfred Myreng med Gudmund Myrvoll på fanget, brødrene Olaf og Edgar Myrvoll. Foran: Hjalmar Fjellstad. Legg merke til bærsjennene. Men hva er det i den store sekken til venstre? Kjøllefjord i 1950-årene.

Finnmark. Min lengsel mot nord er evigvarende, men etter å ha bodd 1 år i Alta og 1 ½ år i Tromsø bestemte jeg meg for å bli boende i Oslo. Min sønn, Jørn Majhoff og hans familie bor i Vestby, ¾ times biltur fra Oslo. Dessuten har jeg mitt sosiale nettverk her etter mange år i Oslo. Jeg er så heldig å ha ett barnebarn, Martine 8 år og to bonusbarnebarn, Aina og Alexander, samt ett bonusoldebarn, Maja.

Fra og med 1. mai 2007 har jeg nydt pensjonisttilværelsen. Jeg er medlem av ”Finnmarkslaget” i Oslo og deltar av og til på møtene. For å få litt faglig påfyll følger jeg forelesninger på Blindern. Ellers er friluftsliv, lesing, skriving/brevskriving og strikking aktiviteter jeg driver med. Familie, hjem og gode venner betyr svært mye for meg. Og så er jeg så heldig at jeg er blitt svært godt motatt i Telepensjonistenes forening.

Å ANGÅ HVERANDRE

Intervjuet med Gunn Fjellstad foregikk hjemme ved hennes kjøkkenbord i Gaustadveien. Det trehvite bordet laget av ulike bord og med gråmalte ben, snekret hennes far etter krigens slutt i 1945 og har vært i bruk i hjemmet i alle år. Datteren overtok bordet da moren flyttet i omsorgsleilighet. Det er et kjærte minne. Gunn åpner vår samtale

med å lese to tankevekkende dikt for meg. Tema er ”å angå hverandre”, før hun omsorgsfullt ikler meg et par hjemmestrikkede sokker for at jeg ikke skal fryse på beina. Dermed er samtalen i gang.

Alle foto er privat, der ikke annet er angitt.

Fra venstre, øverst: Gudrun Henningsen, født Sagen, Gunn Fjellstads mormor. Sigurd og Alf Sagen. I midten: Lars og Marie Sagen, Gunns oldeforeldre. Marie har Magdalene Sjøgren (Molla) på fanget. Foran: Jenny Fikse, Einar Sagen, som ble skutt av tyskerne under 2. verdenskrig. Margit Sagen og Trygve Sagen. Familien fikk fem barn til etter at dette bildet var tatt. De het: Selmer, Åse, Hjørdis, Gunvar og Ally. Lars Sagen arbeidet på hvalstasjonen i Oksevåg, Østerbotn, Oksevåg i begynnelsen av 1900-tallet.

Jørn Majhoff, Gunns to-årige sønn på fanget til bestefar Hjalmar, mens bestemor Gudny ser beundrende på sitt lille barnebarn. Kjøllefjord 1966.

De tre venninnene som pleide å spasere langs veiene i Kjøllefjord på 1950-tallet. Fra venstre: Herborg Fjellstad (Eriksen), kusinen Gunn Fjellstad og Liv Mathisen (Rasmussen).

Gudny og Hjalmar Fjellstad med barna Svein, Helge og Gunn utenfor hjemmet i Kirkeveien 40. Gudny var husmor. Hjalmar arbeidet som bygningsarbeider under gjenreisningen av Finnmark etter 1945. Om sommeren fisket han etter laks i Oksevåg sammen med sin svigerfar Elias Henningsen. Kjøllefjord 1955.

"Kua mi jeg takker deg"

AV VANJA SAMUELSEN

I år var ble det ekstra mange besøk, da Galgenes Barnehage skulle lære om dyr. For etter hvert er det blitt mange hobby-bøder i kommunen.

Temaet "Bondegård" er blitt fast tradisjon hos oss. Vi lærer om dyrene, snakker om hva de spiser og hva de gir oss, synger sanger, ser på bilder og filmsnutter.

Vi synes at dette er et viktig

tema... spesielt siden de fleste dessverre ikke får så mye erfaring med bondegårder og bondegårdsdyr i hverdagen.

"Kua mi jeg takker deg" og mange lignende barnesanger om bondegårdsdyr synger vi ofte her i barnehagen. Men barn lærer best gjennom direkte erfaring og vi synes det er viktig at barna får allsidig erfaring innenfor de ulike temaene vi holder på med. Dette gjelder også bondegårdtemaet.

Det har vært få slike dyr her i

Kjøllefjord tidligere og derfor har vi hvert år forsøkt å få oss en tur til Bekkarfjord og Friborg gård. Til alles glede fikk vi mulighet til dette i år også!

12. september reiste "Maurtua" og "Revehiet" dit med buss. Der fikk de sett på kyr, hester, høns, hunder, gårdsbygninger og maskiner. Etterpå koste de seg med vaffer, pølser og kakao. Bussturen var lang, men alle var godt fornøyde!

I år har det faktisk strømmet på med flere dyr til Kjøllefjord og dette

har vi passet på å benytte oss av.

En dag hadde vi hestene på besøk her. Da fikk alle som ville forsøke å ri prøve det.

Vi har også vært på besøk hos grisen og hesten til Asle og Lill Britt Lauritsen, flaskelammene til Toril og Øyvind Pedersen og hønsene til Åse og Einar Ingilæ.

Barna har fått studert, klappet, luktet på og matet dyrene.

Mange gode erfaringer for store og små...

Kalver på Friborg Gård

1. Høsegården til Ingilæ

2. Pedersens flaskelam

3. Lauritsens gris

4. Kaisa Arnrup-Øien på hesteryggen.

5. Sølvi Bech og Runa Ingeborg Karlsen

Mannsterk deltakelse

Arne Elvestad i fint driv gjennom Oslos gater. Arne har deltatt på Oslo Maraton 6 ganger (5 halvmaraton og en 3-kilometer).

En fortjent pause etter løpet; Fra venstre Bjørn Pedersen, Randi og Harald Larssen.

Helge Persen passerer Akershus festning.

AV HANNE ARNRUP-ØIEN

Årets Oslo Maraton ble renesete Kjøllefjord-treffet. Hele 15 kjøllefjordinger deltok.

For 30. året ble det arrangert maraton i Oslo, og det er første gang Nordkyn idrettslag har stilt med en så stor delegasjon løpere. Det var Kjøllefjordinger på startstreken på 3 km, 10 km og 21 km, men

ingen selve maratondistansen 42 km andre enn Marika Kinnunen som har røtter i Kjøllefjord. Som toppidrettsutøvere reiste noen av løperne med støtteapparat, så det var mange heiarop langs løypestraseen. Nytt av året var at startnummeret ikke bare hadde nummer, men også navn som gjorde at publikum heiet på akkurat DEG. Det var en positiv opplevelse for mange løpere.

Maraton med mening

Til sammen på alle distanser var 15 000 påmeldte som var ny rekord. Naturlig nok ble løpedronningen Grete Waitz (døde 19. april) hyllet under årets arrangement. Hun var avbildet på medaljene alle løperne fikk utdelt. Fokuset på kampen mot kreft var tydelig, da en kunne gi et bidrag under påmelding samt utdeling av barter til løperne på 3 km. Disse ble delt ut av kjente

alpinstjerner som Kjetil André Aamot og Ole Christian Furuseth for å øve bevisstheten om prostatakreft. Det var for øvrig mange kjente fjes i med i år. Kjendiser som Abid Raja, Marion Ravn og Jon Almaas deltok som ledsagere for svaksynte som ønsket å delta.

Maraton for alle

Oslo maraton er et arrangement for alle, fra topptrente til mosjonister: Det var løpere med barne-

vogn, en gutt med knekt ben som likevel tok sikte på å slå sin mor og sprekinger på rundt 70 som fremdeles syns at maraton er noe de kan være med på. I tillegg er det eget løp for barn. Tar du utfordringen neste år?

Lykkelig over målstreken, Helge Persen og Mari Øien.

Kjøllefjord skole

1. Klasse 2011

Fra venstre: Ida Caroline Akselsen Olsen, Thea Normi Nikolaisen, Regine Holand, Dina Desire Miranda, Jim Joensuu, Mantas Jeckevicius, Jonatan Joensuu, Patrick Mathisen, Aggi Bredesen og Elisa Vevang Pirttimäki
Bak: Ragnhild Persen og Hilde Jensen

Foto Bjørn Roald Lillevik